

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. Matris Teresæ, De lesv Fvndatricis Monasteriorvm Monialivm & Fr. Carmelitarum discalciatorum ex prima regula

Ribera, Francisco de

Moguntiaë, 1603

Cap. I. In quo tractatus quomodo Deus illam, dum adhuc puella esset, ad virtutem excitauerit, & quid in eo præstent parentes virtutibus præditi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43365

V I T A

B. M A T R I S
T E R E S Æ,

C A P. I.

In quo tractatur quomodo Deus illam, dum adhuc puella esset, ad virtutem excitauerit, & quid in eo præstent parentes virtutibus præditi.

HABERE parentes virtutibus præditos, & Deum timentes, mihi ad pietatem excitandam suffecisset, maximè fauore diuino adiuncto, quem mihi concedebat Deus, si alioqui tam malæ vitæ non fuisset. Pater meus in lingua vulgari delectabatur legendo bonorum authorû libros, vt & eius filii eosdem legere possent. Diligens matris meæ cura erat, vt me eò dirigeret, quatenus deuota esse gloriose virgini Mariæ, & aliquibus sanctis, hinc aliquas orationes me docuit, idq; vt mihi videtur, dum essem sex vel septem annorum. Insuper mihi nõ parum profuit, cum non viderim in parentibus meis nisi exempla virtutum, quibus præditi erant. Pater meus erga pauperes magnam semper ostendit charitatem, & infirmorum diligen-

tem habuit curam, nec non circa famulos, ita quod nunquam in domo sua voluerit habere mancipia, quia plurimum ipsis compatiebatur, & cum in ædibus fratris sui eiusmodi videret, tantum ei amorem ostendit, non secus atque proprius eius filius fuisset. Nunquam ipsum audiui iurare, vel de aliquo murmurare. Honestissimus supra modum. Mater similiter multis erat prædita virtutibus, licet maiori ex parte semper infirma fuerit, & quamuis admodum esset formosa, honestatè perpetuò coluit. In hoc tota fuit, ne alicui mali alicuius occasionè præberet. Imò quando tantum esset triginta annorù cum moreretur, talem seruauit grauitatem & modestiam, quasi iam maturioris ætatis fuisset. Fuit admodum modesta, grata, & magni ingenii, magnasque perpessa est molestias, quas patienter sustinuit, & admodum piè mortua est. Erant tres sorores & nouem fratres, & omnes, me excepta, illorum virtutes imitabantur, licet cæteris magis ab illis amarer: & antequam incipiebam offendere Deum, videbar aliquod habere pietatis specimen; vnde nunc grauissimum in corde meo sentio dolorem, quando cogito bonam naturæ meæ inclinationem, quam Deus mihi contulit, & quam parum in ea profecerim, ideoque quam maximè, quia fratres mei nullum mihi impedimentum præbuerunt, quò minus Deo inseruire potuissem.

Erat vnus meæ ætatis, & simul vitas sanctorum legere incepimus, illi magis quàm cæteris

teris

teris afficiebar, licet nihilominus ab omnibus
 diligerer, & ego reliquos mediocriter. Quando
 sanctorum martyria, quæ pro Dei amore susti-
 nuerunt, legebam, iudicabam illos paruo pre-
 cio cœlum & Dei fruitionem sibi comparasse;
 hinc eodem modo mori desiderabam, licet non
 ex amore, quem in Deum habebam, vt mihi vi-
 detur, sed vt breui, tanto bono frui potuissem,
 quale in Paradiso esse sæpius legeram; de quo
 aliquoties fratri meo locuta, & tractando quo-
 modo, quod desiderabam consequi possemus,
 & simul discurrendo ad ipsos Mauretanos pere-
 grinari statueramus, & pro amore Dei eleemo-
 synam petere, vt in eorum patria decapitari &
 mori possemus: & videbatur, quod Deus in hoc
 nobis dederit animum sufficientem, si in illa
 ætate medium aliquod conueniens inuenisse
 potuissemus, sed habere patrem & matrem, mi-
 hi magnum videbatur esse impedimentum.
 Non paruum mihi metum incussit, quando au-
 diebam & legebam, esse pœnã sempiternam, &
 gloriam, & in eo multum temporis insumpsi-
 mus, & delectabamur eadem sæpius repetere,
 & in eo Domino inseruiebamus, si alioqui illud
 iter veritatis mihi in illa puerili ætate impres-
 sum remansisset. Videndo postea fore impossi-
 bile, vt eò proficiscendo occideremur, designa-
 uimus nobis vitam eremiticam, & in quodam
 horto domus nostræ procurauimus nobis, qua-
 liter Eremitorium cōstrueremus, hinc ponen-
 do lapides paruulos, vnum scilicet supra alte-
 rum,

rum, statim cadebant, & sic nullum nobis remanebat remedium, quò quod desiderabamus assequi possemus, id quod in me modo magnam excitat deuotionem, ex quo Deus tantam mihi contulerit gratiam à principio, quam statim mea culpa perdidit. Faciebam vt poteram elemosynas, sed admodum tenues quia parum poteram. Studebam esse solitaria quo recitarem meas deuotiones, maximè rosarium: cui mater multum erat deuota, & sic etiam nos instruxerat. Multum delectabar quando inter ludendum ego cum alijs puellis faciebam Monasteria quasi Moniales fuissetus, & videtur quod tunc desiderauerim esse, licet non in tantum, quantum martyrium desiderabam, & vitam Eremiticam.

Recordor me fuisse duodecim annorum, dum mea mater moreretur, & incipiebam cognoscere quantum perdiderim, & cum inde affligerer, accessi ad quandam imaginem beatæ virginis, infinitis lacrymis orans, vt ipsa dignaretur esse mater mea: id feci, vt mihi videtur, ex quadam simplicitate, attamen mihi profuit, quia experiètia didici, quod illa materno amore, me ipsi commendando, vltimo me ad se traxerit. Crucior modo videndo & quærendo causam ob quam in illis beneficijs non perseuerauerim vti inceperam. O Domine Deus postquam determinaueris saluare me, placeat tuæ diuinæ Maiestati eiusmodi mihi gratias concedere: quales tunc mihi concessisti. Sed quare
pro

pro maiori tua gloria, non potius tibi complacuit, quàm pro mea vtilitate, vt domus illa in qua continuo habitare voluisti, non fieret immunda? Affligor Domine istud dicendo, sciens mea culpa id prouenisse, quia in tua Maiestate defectus nullus fuit, quin potuerim in illa ætate omnimodè manere tua, & si forsitan vellem conqueri de meis parentibus, non possem, quia in illis non nisi bonitatem reperi, & versus me omnis boni desiderium. Postea excedens eam ætatem, & incipiendo cognoscere gratiam naturalem mihi à Deo datam, quæ secundum quod alij referunt, magna erat, & vbi ego per illam debuisssem Deo gratias agere, in omnibus illis Deum offendere cœpi, sicuti modo dicam.

CAP. II.

Refert quomodo paulatim predictas virtutes perdiderit, & quantum iuuat in adolescentia, cum bonis & virtute præditis conuersari.

VIDE TVR multum mihi damni intulisse, quod modò referam, & mecum considero, quàm male faciunt parentes, qui non student, vt eorum filij sese semper in omnium virtutum genere exerçant: nam licet mater mea virtutibus fuerit ornata, vt dixi, parum tamen boni veniendo ad vsum rationis didici, imò quasi nihil, & vbi videbam malum, in tantùm profeci, vt multum mihi nocuerit.

Mater